

Vergaderjaar 1997–1998

25 600 IV

Vaststelling van de begroting van de uitgaven en de ontvangsten van het Kabinet voor Nederlands-Antilliaanse en Arubaanse Zaken (IV) voor het jaar 1998

Nr. 21

BRIEF VAN DE MINISTER VOOR NEDERLANDS-ANTILLIAANSE EN ARUBAANSE ZAKEN

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 15 december 1997

Tijdens de behandeling van de begroting voor 1998 van mijn Kabinet heeft de Tweede Kamer een motie aangenomen (TK 1997–1998, 25 600 IV, nr. 11), waarin de regering werd verzocht nog dit kalenderjaar de schriftelijke voorbereiding te voltooien van de rijkswet tot regeling van **het solidariteitsfonds**. Zoals ik bij die gelegenheid heb meegedeeld, is die voltooiing mede afhankelijk van de medewerking van de regeringen van de Nederlandse Antillen en Aruba, aangezien de Kamer in haar eindverslag over een groot aantal zaken de mening van die regeringen wenste te vernemen. Ik heb daarom wederom, nu naar aanleiding van genoemde motie, de Antilliaanse en Arubaanse regering verzocht haar medewerking te verlenen aan de totstandkoming van de nota naar aanleiding van het eindverslag. Ik heb beide regeringen gevraagd hun reactie uiterlijk 1 december a.s. aan mij te doen toekomen.

Ik heb inmiddels op dit verzoek een reactie ontvangen van de regering van de Nederlandse Antillen. Zij deelt mij daarin mede dat zij het niet mogelijk acht aan het verzoek te voldoen. Als reden voert de Antilliaanse regering het volgende aan. De financiële situatie van de Nederlandse Antillen, en in het bijzonder die van het eilandgebied Curaçao, is sedert de aanvankelijke besluitvorming over een in te stellen solidariteitsfonds en het daarmee samenhangende verdeelmechanisme aanmerkelijk gewijzigd. De Antilliaanse regering acht het daarom in het belang van de bevolking noodzakelijk de uitgangspunten van het fonds en hetgeen op basis daarvan een aantal jaren geleden is beslist, te herijken. Van de Arubaanse regering heb ik nog geen antwoord ontvangen. De reden daarvoor zijn waarschijnlijk de verkiezingen op Aruba. Het gevolg van het voorgaande is dat het niet mogelijk blijkt te zijn de Tweede Kamer vóór 1 januari 1998 namens de regering van het Koninkrijk de volledige nota naar aanleiding van het eindverslag toe te zenden. De door de regering van de Nederlandse Antillen te geven antwoorden ontbreken immers – evenals naar alle waarschijnlijkheid de door de Arubaanse regering te geven antwoorden – terwijl bovendien uit haar

brief duidelijk is dat de regering van de Nederlandse Antillen bezwaren heeft tegen het huidige concept van de rijkswet. Dat betekent dat, ook al zou de Kamer genoeg nemen met een niet volledige nota naar aanleiding van het eindverslag, op dit moment de behandeling in de Kamer verhinderd wordt door het ontbreken van de daarvoor noodzakelijke overeenstemming binnen de regering van het Koninkrijk.

De vraag is nu of er wegen openstaan om aan deze impasse een eind te maken. In de eerste plaats zou overwogen kunnen worden of het mogelijk is de parlementaire behandeling voort te zetten, ondanks het ontbreken van de door de Antilliaanse en Arubaanse regering te geven antwoorden. Ik acht dat niet mogelijk, omdat het in dat geval niet de Koninkrijks-regering is, die het voorstel verdedigt, maar alleen de Nederlandse regering.

Daarbij komt dat inmiddels gebleken is dat het huidige Antilliaanse kabinet bezwaren heeft tegen bepaalde onderdelen van het wetsvoorstel, waardoor geen overeenstemming meer bestaat binnen de Koninkrijks-regering. Die overeenstemming is gedurende de gehele parlementaire behandeling noodzakelijk, omdat het hier gaat om een rijkswet die geen Koninkrijksaangelegenheid tot onderwerp heeft, maar een, weliswaar in het Statuut neergelegde, rijkswet betreft, handelend over een vrijwillige vorm van samenwerking. Een eventuele beslissing van de Rijks-ministerraad over de geschilpunten met betrekking tot het wetsvoorstel stuit ook af op de noodzaak tot blijvende overeenstemming.

Hoewel ik dat, gezien de daardoor naar alle waarschijnlijkheid optredende verdere vertraging, een weinig bevredigende optie acht, is de enige resterende mogelijkheid derhalve hernieuwd overleg met de Koninkrijks-partners over de inhoud van het wetsvoorstel. Ik voeg daaraan toe dat dat in de praktijk geen nadelen voor de betrokken eilandgebieden meebrengt, omdat, zolang de rijkswet niet in werking is getreden, het solidariteits-fonds gevoed zal blijven worden op basis van de tussen Nederland, de Nederlandse Antillen en Aruba gemaakte afspraken.

Indien uw Kamer akkoord is met deze inzet, zal ik de regeringen van de Nederlandse Antillen en Aruba vragen op korte termijn met eventuele voorstellen te komen voor wijzigingen in het nu ter tafel liggende wetsvoorstel.

Tegelijkertijd zal ik nader bezien welke mogelijkheden aanwezig zijn om – vooruitlopend op een rijkswet als hierboven bedoeld – de Nederlandse bijdrage aan het solidariteitsfonds een voorlopige juridische grondslag te geven.

Een afschrift van deze brief doe ik toekomen aan de Eerste Kamer, de gevolmachtigde minister van de Nederlandse Antillen en de gevolmachtigde minister van Aruba.

De Minister voor Nederlands-Antilliaanse en Arubaanse Zaken,
J. J. C. Voorhoeve